

PARTICULARITĂȚILE TRAUMATISMULUI SPORTIV ÎN RÂNDUL FOTBALIȘTILOR JUNIORI

Gheorghe PALADI, Alisa TĂBĂRȚĂ, Serghei CEBANU

Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Republica Moldova

Autor corespondent: Gheorghe Paladi, e-mail: paladigheorghe12@gmail.com

Cuvinte-cheie:
măsurile de prevenție, fotbaliști, traumatism, sportivi juniori.

Introducere. Interesul pentru sportul de performanță la nivel de copii și juniori a crescut semnificativ pe măsură ce calitatea și cerințele academiilor de juniori din întreaga lume au evoluat. Abordarea unui sportiv junior ar trebui să țină cont de o serie de aspecte specifice vârstei, precum gradul maturității fizice și psihice, specificul traumatismelor sportive, necesarul energetic etc. Asigurarea și implementarea măsurilor de protecție a sănătății și a siguranței sportivului tânăr trebuie să reprezinte prioritatea principală a cluburilor sportive, iar scopul final este dezvoltarea lor armonioasă. Scopul prezentului studiu a fost evaluarea traumatismului în rândul sportivilor juniori care practică fotbalul.

Material și metode. Prezentul studiu a fost realizat în cadrul Clubului Sportiv „REAL SUCCES” din mun. Chișinău. Eșantionul inclus în studiu este reprezentat de 70 de adolescenți cu vârsta cuprinsă între 13 și 17 ani. Instrumentul de lucru folosit a fost chestionarul privind starea de sănătate a sportivilor. Prelucrarea statistică a datelor a fost realizată folosind o bază de date implementată cu ajutorul Microsoft Excel.

Rezultate. În studiu au fost incluși tineri fotbaliști de diferite vârste, inclusiv cu vârsta de 13 ani – 14%, 14 ani – 20%, 15 ani – 26%, 16 ani – 26% și 17 ani – 14%. Cea mai mare parte a respondenților – 20% – aveau o vechime în sport de 5-7 ani, 17% – 6 ani și doar 8 % mai mult de 10 ani. Majoritatea respondenților sunt elevi ai liceelor teoretice (51,42%). La analiza tipurilor de traume s-a constatat că marea majoritate (83%) au suferit un traumatism acut. Cel mai des s-au înregistrat traumatisme ale mușchilor (33,76%), urmate în ordinea descreșterii incidenței de traumatisme ale sistemului osteoarticular – 25,97%. Majoritatea celor traumazați au avut nevoie pentru reabilitare de la 2-4 zile până la o lună. 62,85% au preferat să primească îngrijiri medicale la CMF de sector, 14,28% la Centrul Național de Medicină Sportivă sau în altă parte, punctul medical fiind preferat doar de 8,57% din respondenți. Nu au avut nevoie de intervenție chirurgicală 74% din tinerii traumatizați, iar 26% au suferit o intervenție chirurgicală. Referitor la perioada de recuperare putem afirma că intensitatea antrenamentului și timpul de recuperare se respectă doar în proporție de 77,42%, 22,58% din sportivi au nevoie de un timp mai îndelungat de recuperare fizică și un antrenament mai ușor.

Concluzii. Majoritatea traumatismelor suferite de tinerii fotbaliști vizează sistemul muscular și osos, de aceea trebuie atrasă o atenție deosebită pregătirii până la antrenament, tipurilor de exerciții și corectitudinii executării lor în timpul antrenamentului și, nu în ultimul rând, respectării perioadei de recuperare după efort. Traumatismele fotbaliștilor juniori au o predominanță acută, de aici importanța tratamentului corect al traumelor la diferite nivele și a evitării recidivelor. Majoritatea fotbaliștilor se restabilesc după o traumă suferită într-o perioadă de până la o lună.

Notă: Studiul a fost realizat cu sprijinul financiar al proiectului „Fenomenul dopajului juvenil la sportivi în abordarea bioetico-medicală”, nr. 20.80009.8007.19, finanțat de ANCD.